

att 23 § af kongl. förordningen angående fattigvården den 9 juni 1871 måtte erhålla följande förändrade lydelse:

23 §. Den, som fyllt femtio år, behåller derefter den hemorts rätt han då egde.

Stockholm den 29 januari 1888.

Anders Göransson.

N:o 141.

Af herr **J. E. Wikstén**, om ändrad lydelse af 15 kap. 11 § kyrkolagen.

Den bestämmelsen i gällande kyrkolag, att ingen får trolofva sig och följaktligen ej heller ingå kyrkligt äktenskap, som icke hafver begått herrans nattvard, har på senare tider väckt en viss oro hos ej blott rättänkande och kyrkligt sinnade personer i allmänhet utan äfven hos mera nitiska statskyrkans prester. Förhållandet är nemligen det, att ett väsentligt antal konfirmander, oaktadt de undergått konfirmation och i allo hylla svenska statskyrkans lära, likväl af fruktan för ett ovärdigt begående af h. h. nattvard undandraga sig nattvardens begående, helst vederbörande prest då jemväl finner dem i sådant själstillstånd, att han med godt samvete ej anser sig vilja eller böra tvinga dem dertill. Sedan emellertid åtskilliga år förlupit utan att sådan person begått nattvarden inträffar, att samma person vill ingå äktenskap, och som han eller hon fortfarande hyllar och värderar statskyrkan, äskas äfven dess lysning och vigsel. Vederbörande pastor måste då sådant bestämt vägra, för så vidt icke personen eller personerna i fråga först begå nattvarden.

Sådana personer tvingas ju antingen indirekt, att begå nattvarden äfven om deras själstillstånd ej dertill gifver anledning eller ock direkt, att ovilkorligen ingå borgerligt äktenskap. Att sådant skall kännas smärtande för ej blott sådana äktenskapskontrahenter det direkt berör, utan äfven för många statskyrkans kristligt sinnade prestmän är uppenbart.

Då jag sjelf ej blott tillhör statskyrkan utan äfven hjertligt önskar dess framtida bestånd, anser jag det vara min pligt, att i min ringa mån bidraga till förändring af sådana otidsenliga bestämmelser, som i stället för att gagna väsentligt skada berörda institution. Till sådana bestämmelser räknar jag i främsta rummet den här ofvan påpekade, och då densammes förändrande derhän, att den, som blifvit konfirmerad och följaktligen berättigad att begå nattvarden, egde rätt att trolofva sig och ingå kyrkligt äktenskap ej kunde, enligt mitt förmenande, verka annat än godt, vågar jag vördsamt hemställa,

det Riksdagen för sin del måtte besluta sådan förändring i 11 § 15 kap. gällande kyrkolag, att orden »hafver begått» utbytas mot orden »är berättigad att begå».

Och lemnas lagutskottet, till hvilket denna motion torde få remitteras, full frihet att med bibehållandet af motionens syfte verkställa i förslaget möjligen erforderlig redaktionsförändring äfvensom att göra förslag om andra lagförändringar, som i följd af förslagets hufvudsakliga antagande möjligen kunna anses erforderliga.

Stockholm den 28 januari 1888.

J. E. Wikstèn.

Uti motionens syfte instämma:

N. Boström.

Nils Wallmark.
